

Riđica je najsevernije mesto somborske opštine, prvo selo do granice sa Mađarskom, ali bez graničnog prelaza, mesto do kojeg se može doći samo iz pravca Stanišića i Svetozara Milića. Njenu posebnost odredili su njeni stanovnici, danas manje od 2.000, ranije i preko 4.000, tri reke i 16 mostova, te sve glasnija promocija vina i vinskih podruma. Specifični prirodni uslovi za gajenje vinove loze sa vinogradima smeštenim na Telečkoj visoravni (Telečko vinogorje, Horgoško-palički reon), sa blagom klimom i velikim brojem sunčanih dana, čije zemljишte odlikuje crni i smeđi pesak bogatog mineralnog sastava, odrazili su se i na kvalitet ovdašnjih vina. Presudnu ulogu za to imali su sami vinari primenjujući savete vrsnih stručnjaka za negu vinograda i pravljenje vina, te osavremenjivanjem procesa njegove proizvodnje, a potvrdu za to dobili na najvećim vinskim festivalima.

Prema tvrdnji Rajka Milanka, najstarijeg riđičkog vinogradara, danas i vinara, ovo postaje ozbiljan vinski kraj. Nekada je u Riđičkom vingorju bilo 300 i više ha pod vinogradima, posle dugog perioda krčenja vinograda, poslednje dve decenije, proces privatizacije za mnoge završen ostankom bez posla, intenzivirao je sadnju vinove loze, podstakao mnoge da se posvete proizvodnji vina.

Iako počeci vinogradarstva gospodina Milinka datiraju sa početka 70-tih godina, i sam primoran da reši svoj status, u skladu sa prirodnim karakteristikama prostora, odlučuje da iskoristi potencijale vinograda i okreće se vinarstvu. Do tada, njegova profesionalna i lična preokupacija je bilo voćarstvo, te i danas ima zasad oraha i vinograda.

Gospodin Milanko smatra da je Riđica, sa 700-800 ha peskovitog zemljишta pod vinogradima, gotovo idealna za uzgoj vinove loze:

- Crni i smeđi pesak, u kategoriji peskovitih terena, nema premca u Srbiji. Od subotičkog belog i sivog, razlikuje se po hemijskom sastavu, što sigurno utiče na kvalitet. Više humusa u zemljишtu, znači i više minerala u grožđu, a za posledicu ima ukusom bogatija vina punijeg tela.

Prema njegovim rečima, na afirmaciju vinarstva u Riđici uticalo je i otvaranje novih vinarija, do sada 4-5 zvaničnih. Prva registrovana bila je Vinarija „Dragić“, na tzv „Carskom drumu“, iz koje danas dolaze vina sa oznakom geografskog porekla. Tu su i vinarije i vinski podrumi „Munižaba“, „Šveljo“, „VRT“ Radoslava Tripkovića, sa mogućnošću prijema turista i predstavljanja svojih vina na kućnom pragu, među kojima i nagrađenim na prestižnim svetskim, balkanskim i nacionalnim vinskim takmičenjima. Među njima je i naš domaćin, Rajko Milanko, koji je u Riđicu, sa Međunarodnog januarskog sajma vina u Temerinu, doneo prvo ovogodišnje zlato za Rajnski Rizling, kao i srebro za Merlot.

Rajko Milanko ima 2.5 ha vinograda i vinsku konobu sa malom terasom za

dvadeset-dvadeset pet osoba. Zimski predah iskoristio je za adaptaciju prostora, obogatio ga „pečenjarom“, kako bi uz slasne zalogaje njegova vina bila izražajnija.

- Da sam mlađi verovatno bih imao i veće planove. Sada čekam prodaju susednih njiva, da se ne udaljevam iz sela i da je sve na jednom mestu. U selu imam pola jutra vinograda, a na samom ulazu u selo, uz asfaltni put, još 3.5, ukupno oko četiri jutra sa 10 hiljada čokota. Većinu grožđa preradim, a deo prodam - kaže gospodin Milanko.

Vinari Riđice su pre 15 godina osnovali Udruženje „Agrar“, koje i danas postoji. Udruženje je u svom članstvu okupljalo ratare, voćare, povrtare i vinogradare. Ispostavilo se da je ovih poslednjih najviše, pa su osnovali zasebno Udruženje „Riđički vinogradi“. Danas ono broji 30-35 članova, imaju zajedničke nastupe na festivalima vina, sajmovima. Trenutno Riđičko vinogorje ima svega 25 ha vinograda, ali svako drugo domaćinstvo u selu u okviru svojih okućica, ukupne površine 10 ha, uzgaja vinovu lozu i pravi vino za svoje potrebe. To je još daleko od onoga kako je bilo ranije, ali uz podršku republičkih, pokrajinskih i opštinskih konkursa, vinari mogu da planiraju podizanje zasada, objekata, nabavku opreme za preradu grožđa. Osim petoro najozbiljnijih, u Udruženju je 10 vinara koji čekaju u redu za registraciju i 20-tak članova - hobista, koji se amaterski bave vinarstvom.

Uverenje da je Vojvodina Bogom dana za bele sorte grožđa, u Riđičkom vinogorju je uveliko demantovano sve kvalitetnijim crvenim vinima. U poslednje vreme sade se crne sorte grožđa i mada su površine pod belim sortama, poput Rajnskog i Italijanskog Rizlinga, Chardonnay-a, Sauvignon Blanc-a i Pinot Grigio, izražene u hektarima dominantne, vinari se sve češće opredeljavaju da svoje vinograde prošire crnim sortama, posebno sortom Merlot, koja daje najbolje rezultate, sortama Cabernet Sauvignon, Frankovka... Trenutni odnos belih i crnih sorti je 60/70% belih prema 30/40% crnih sorti.

Svesni jedinstvenosti terena Telečke visoravni pretočenih u vina, te radu na usavršavanju svog znanja, vinari sa severa Bačke su sve vidljiviji u oštrot konkurenciji vinara iz Srbije. Nedovoljno svesni prednosti kojima raspolažu propustili su brojne prilike za raniji prođor na tržište, ozbiljno planiraju da nadomeste proverenim modelima, koja će im osigurati dalji razvoj i prosperitet.

